

Побудова правової системи потребує науково обґрунтованої концепції розвитку різних галузей законодавства. У цьому велику роль повинні відігравати професіонали-правники.

Професіоналізм прямо залежить від рівня юридичної освіти і юридичної науки взагалі в Україні. Відомо, що цей рівень недостатній для того, щоб забезпечити потреби держави у фахівцях з права, які б відповідали міжнародним вимогам.

Конституцією закріплено, що Україна є правовою державою.

Досвіду будівництва демократичного суспільства у нас немає.

Незважаючи на це, ми не повинні сліпо запозичувати досвід інших держав у становленні державності. Треба спиратись на власні історичні й культурні традиції і цінності.

ЗАСТОСУВАННЯ МАТЕМАТИКИ ПРИ КОНТРОЛІ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ ІЗ ДИСЦИПЛІНИ “ОСНОВИ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА”

О. Галиця (кафедра правознавства)

Згідно з тематичним планом, для контролю опанування студентами матеріалу з дисципліни “Основи конституційного права” передбачено застосування безмашинного програмного методу, розробка тестів, кросвордів тощо.

Для перевірки виконаних студентами робіт автор запропонував і використовує математичні формули, що дає можливість більш точно й оперативно перевірити їх виконання.

Математичні формули можуть бути застосовані для перевірки знань студентів при наявності двох умов:

- 1) виділення складових тієї чи іншої роботи, тобто формулювання її ознак;
- 2) надання цифрових визначень кожній з ознак.

Проілюструємо ці положення одним з прикладів безмашинного програмного методу:

“Які з названих органів влади і посадових осіб:

1. Верховна Рада України
2. Президент України
3. Кабінет Міністрів України
4. Голова Верховної Ради України
5. Прем'єр-міністр України
6. Міністри України

приймають такі нормативні акти:

а) закони, б) укази, в) накази, г) декрети, д) постанови, е) розпорядження?”.

Студенти на цю задачу дають умовну відповідь, яка складається з цифр і букв і виглядає так: 1 а, д; 2 б, е; 3 д, е; 6 в, е.

Тобто ця задача передбачає 8 вірних відповідей, за що студент отримує 4 бали.

Згідно з умовами задачі знімаються: 0,25 бала за допущені виправлення, що свідчить про “нетверді” знання студента і 0,3 бала за відповідь на питання-пастки (позначені цифрами 4, 5), які відповіді не потребують, як Голова Верховної Ради і Прем'єр-міністр передбачених задачею нормативних актів не видають.

Якщо у студента менше 8-ми вірних відповідей і крім того є виправлення або відповіді на питання-пастки, автор пропонує вираховувати кількість балів по такій формулі:

$$F_k = p \times l - (p + 1), \text{ де}$$

F — кількість отриманих балів;

p — кількість вірних відповідей даних студентом;

k — кількість можливих вірних відповідей;

l — максимальна кількість балів;

p — кількість виправлень;

i — кількість відповідей на питання-пастки.

При наявності у студента 7 вірних відповідей, одного виправлення й однієї відповіді на питання-пастку, згідно з формулою він отримає 2,93 бали ($7 : 8 = 0,87 \times 4 = 3,48 - (0,25 + 0,3) = 2,93$).

За шість вірних відповідей (без виправлень і відповідей на питання-пастки) студент отримає 3 бали;

5 відповідей — 2,48 бала;

4 відповіді — 2 бали;

3 відповіді — 1,48 бала;

2 відповіді — 1 бал;

1 відповідь — 0,48 бала.

Всього тематичним планом передбачено три таких контрольних заходи. Отримані студентами бали за кожен з них сумуються. Якщо сума балів має десяті або соті частки, вона заокруглюється по законам математики.

Аналогічні формули розроблені автором для оцінки підготовлених студентами тестів і кросвордів, але, в зв'язку з обмеженням обсягу тез, викласти їх не має можливості.

Запропонований метод перевірки знань студентів, на думку автора, має ряд переваг, як то:

1. Дозволяє більш об'єктивно оцінювати знання студента.

2. Заощаджує час на перевірці виконаних студентом завдань.

3. Дозволяє студенту самому впевнитись у вірності оцінки його праці.

Цей метод може також застосовуватись у перевірці знань студентів з інших юридичних і неюридичних гуманітарних дисциплін, при наявності викладених вище умов.

Автор не вважає запропонований ним метод закінченою працею. Він підлягає подальшій апробації і вдосконаленню, але є новим у науці.

СТАНОВЛЕННЯ НОВОЇ СТРУКТУРИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

С. Горьова (кафедра правознавства)

Верховна Рада України, обрана у березні 1990 року, розпочала свою діяльність в період, коли руйнувалася стара авторитарно-бюрократична система, закладалися підвалини нової моделі суспільства. Радикальні зміни в політичній системі України крок за кроком перетворювали Верховну Раду в повноцінний орган законодавчої влади.

Відповідно до нових історичних умов, що склалися в суспільстві, поступово відбувалося становлення нової структури Верховної Ради. Значна частина народних депутатів почала працювати на постійній основі. Зберігаючи протягом скликання свою попередню структуру, Верховна Рада поступово міняла характер діяльності, намагаючись опрацювати і приймати закони, які б відповідали потребам суспільства. Верховна Рада України стала тим представницьким органом народу, який дозволив виявляти та втілювати волю й інтереси виборців у закони.

Верховна Рада України дванадцятого скликання залишила яскраву сторінку в історії державотворення в Україні. Вона, за участю утворених нею органів, заклала надійний фундамент самостійного розвитку держави, створення умов для проведення економічних реформ, спрямування їх на задоволення потреб населення та його активну й безпосередню участь в громадсько-політичному житті. Це був початок тієї величезної роботи, яку продовжив парламент наступного скликання.